

فراموشی خداوند، فراموشی خود است / معقولات اسیر زمان نیستند

دینانی در برنامه معرفت گفت: معقولات اسیر زمان نیستند. اگر ما دارای معقولات و عقل هستیم و می توانیم عالم تعقل را پیدا کنیم دیگر اسیر زمان نیستیم. اگر اسیر تن مانديم زمان بر ما حکم می راند.

دینانی در برنامه معرفت گفت: معقولات اسیر زمان نیستند. اگر ما دارای معقولات و عقل هستیم و می توانیم عالم تعقل را پیدا کنیم دیگر اسیر زمان نیستیم. اگر اسیر تن مانديم زمان بر ما حکم می راند.

به گزارش خبرنگار مهر، غلامحسین ابراهیمی دینانی، چهره ماندگار فلسفه و عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران در برنامه معرفت که از شبکه چهار سیما پخش می شود در تفسیر مقالات شمس تبریزی درباره نسیان و فراموشی اظهار داشت: به طور کلی نسیان همان فراموشی است. فراموشی از خصلت های انسان است و هر انسانی به نوعی آن را تجربه کرده است. در سطح کلی اهل دنیا آنچنان غرق در دنیا هستند که آخرت را فراموش می کنند. کسانی هم هستند که غرق در آخرت هستند و دنیا را فراموش می کنند. در هر حال می شود به اندازه کافی به هر دو توجه داشت. دنیا را مقدمه آخرت بدانیم.

ابراهیمی دینانی اظهار داشت: انسان دارای روح و بدن است. گاهی انسان چنان غرق در بدن است که روح را فراموش می کند و گاهی آنچنان در روح غرق است که بدن را فراموش می کند. امروزه در دنیایی زندگی می کنیم که انسان ها روحانیت خود را فراموش می کنند. آدمی که روحانیت خود را فراموش کرد یک باره به خودش می آید که فقط یک بدن است و خود را یک بدن می بیند.

چهره ماندگار فلسفه تصریح کرد: آیا انسان در همین امور حسی خلاصه می شود یا فراتر از این ها هم است. اگر انسان خود اصلی خود فراموش کند فکر می کند خودش همین بدن است. این خیلی مهم است که ما خود را فراموش نکنیم. تعارض بین تذکر و نسیان. قرآن کریم ما را دعوت به تفکر، تذکر و تعقل می کند.

عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران یادآور شد: بعضی می گویند در قرآن کریم کلمه عقل وجود ندارد. آنها درست می گویند اما در قرآن مشتقات کلمه عقل وجود دارد. الفاظی در قرآن کریم هست که از نظر معنی، معنی عقل را می دهد. عقل از هر چیزی خالص تر است و اگر انسان آن را به همراه داشته باشد هرگز آن را فراموش نمی کند.

وی خاطرنشان کرد: چرا فراموشی خداوند، فراموشی خود است؟! پیدایش انسان در عالم حساب و کتابی داشته است. این حساب و کتاب، انسان را به خدا می رساند. اگر انسان اصل هستی را که خداوند است، فراموش کرد، خودش را فراموش کرده است.

این استاد دانشگاه گفت: انسان در اراده مستقل است اما حالا که خودش را مستقل می داند، به جای فراموشی و تذکر بهتر است یک دوگانگی دیگر را مطرح کرد. غربت و در وطن بودن. غربت سخت است اما خاصیتی دارد که باعث استقلال می شود. انسان به یک معنی وابسته است و به یک معنی مستقل است. اگر انسان غربت خودش را احساس کند، مستقل شده است.

ابراهیمی دینانی ادامه داد: ما در زمان و مکان زندگی می کنیم. از یک نظر زمان هم بر ما حاکم است و هم بر تمام موجوداتی که در این جهان زندگی می کنند، حاکم است. زمان می ماند ولی ما می رویم. زمان بر ما غالب است. حال که زمان بر ما غالب است ما نباید اسیر زمان بشویم. انسان می تواند به وسیله اندیشه بر همین زمان غالب شود. معقولات اسیر زمان نیستند. اگر ما دارای معقولات و عقل هستیم و می توانیم عالم تعقل را پیدا کنیم دیگر اسیر زمان نیستیم. اگر اسیر تن مانديم زمان بر ما حکم می راند.

چهره ماندگار فلسفه خاطرنشان کرد: عدالت از تعادل گرفته شده است. عدالت یعنی تعادل. عدل یعنی حد وسط، نه افراط و نه تفریط. اگر انسان حد اعتدال را رعایت کرد و از افراط و تفریط دور شد راه مستقیم را خواهد رفت.

عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران گفت: غفلت از خداوند، دنیوی شدن است. به مجرد اینکه از خداوند غافل شویم، حتی اگر فقیر هم باشیم اهل دنیا هستیم. این قدرت در انسان ها هست که هر لحظه می تواند تعالی پیدا کند. باید ما

حریف زمان بشویم انسان می تواند از زمان فراتر برود. وقتی به عالم عقل وارد بشویم، از زمان فراتر می رویم. زمان حریف معقولات نیست. انسان تنها موجودی است که در زمان و مکان زندگی می کند اما از جهت معنوی فرای زمان و مکان است.

وی افزود: تحولات زندگی بشر هر لحظه در حال تغییر است. بشر سه چیز را کشف کرد که اگر آنها را کشف نمی کرد زندگی این قدر تغییر نمی کرد. اول برق، دوم باروت، سومی که از همه مهمتر است، صنعت چاپ است. حقیقت دنیا و آخرت جز جلوه حق نیست. کسی که به حق رسید جز حق نمی گوید. جز حق نمی بیند و کاری به جز حق انجام نمی دهد.